

utbetalas på de tider Kongl. Maj:t kan finna för godt bestämma, mot förbindelse för staden att utan anspråk på vidare statsbidrag härtill, i enlighet med planen utföra de härför erforderliga arbeten samt att derefter för all framtid i vederbörligt skick underhålla berörde hamnarmar.

Stockholm den 10 April 1873.

På Stats-Utskottets vägnar:

ARVID FR:SON POSSE.

N:o 57.

Ank. till Riksd. Kansli den 10 April 1873, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition om beviljande af anslag för åvägabringande af vinterväg till Norge från Jäckevik vid sjön Hornavan till riksgränsen i riktningen mot Saltenfjord.

(R. A.)

Under erinran om de olika förslag, hvilka under sistförflutna åren varit å bane, för underlättande af samfärdseln mellan trakterna vid inre delen af Bottniska viken och kusten af Nordlands amt i Norge, har Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Norrbottens län, uti underdånig skrifvelse af

den 15 sistlidne Januari, föreslagit anläggandet af *vinterväg* mellan vestra ändan af sjön Hornavan och norska gränsen ofvanför Junkerdalen, enär berörda kommunikationsled lemnade den jemnaste och ginaste vägen från Piteå stad och socken samt från Arvidsjaur och Arjeplougs lappmarker till Junkerdalen och Saltenfjord i Norge. Mellan Piteå och Avaviken vore väg redan anlagd. Från sistnämnda ställe funnes å de stora sjöarne Storavan, Uddjaur och Hornavan god och jemn vinterväg till hemmanet Jäckvik vid vestra ändan af Hornavan. Derifrån till norska gränsen borde uppröddas vinterväg, invid hvilken nödiga byggnader eller så kallade fjellstugor borde uppföras till människors och dragares herbergerande. Till utrönande af kostnaden för en sådan anläggning hade Löjtnanten vid väg- och vattenbyggnadskorpsen J. F. Cornell redan år 1870 undersökt linien samt derefter uppgjort plan och kostnadsförslag för företaget, enligt hvilket förslag för vägrödjningen jemte nödiga byggnaders uppförande beräknats åtgå följande be-
lopp, nemligen:

för delen från norska gränsen till Mirkinis.	R:dr 18,100: —
„ derifrån till Arrajokk	„ 7,050: —
„ derifrån till Sädva	„ 5,700: —
„ derifrån till Jäckvik	„ 3,800: —
eller tillsammans R:dr 34,650: —	

för 6 mil 34,900 fot vinterväg. Att en slik vinterväg skulle medföra stort gagn för innebyggarne i Arjeplougs och Arvidsjaur lappmarker samt i Piteå socken vore utan allt tvifvel, — emedan derigenom för dem möjliggjordes ej mindre att afsätta sina ladugårdsprodukter i Norge, der prisen å sådana varor i anseende till grannskapet af de stora fiskeplatserna ställde sig mycket högre än i de svenska socknarne, samt vid återfärden hemföra sill och annan fisk, som vid norska kusten såldes för lågt pris, än äfven att vid inträffande missväxt förskaffa sig spannmål från norsk hamn, dit sjöfarten äfven under vintern vore öppen. Då emellertid, innan framställning gjordes om anslag till nämnda anläggning, först borde utredas och bestämmas, hvilka för framtiden skulle underhålla såväl väg som byggnader, hade Arjeplougs socken åtagit sig att till tvåtredjedelar för framtiden underhålla ifrågakvarande vinterväg så, att den ej komme att försämräs, samt vidmakthålla tre fjellstugors åbyggnader, så att de ej förfölle, likasom Arvidsjaur socken förbundit sig att till en tredjedel deltaga i underhållet af berörda byggnader, rödjningar och planeringar, hvarvid likväl af sistnämnda kommun fästats det uttryckliga förbehåll, att någon plogning eller uppkörning af vägen deruti icke inbegrepes eller någon kostnad därför kommunen påfördes. Kongl. Maj:ts Befallningshafvande ansåge dock skyldigheten att hålla vägen i farbart skick

kunna åläggas de personer, som komme att bebo fjellstugorna och der tillhandahålla formän och dragare erforderliga förnödenheter.

Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader, som med infordradt utlåtande i ämnet inkommit, har deruti, bland annat, anført, att som den nu ifrågasatta vintervägen med fjellstugubyggnader vid Sädva, Arrajokk och Mirkinis skulle förläggas utmed småsjöarne i dalgången nedanom barr- och löfskogsgränsen, i följd hvaraf på 6 mil 34,900 fots längdsträckning emellan Hornavan och riksgränsen fjellöfvergång komme att ske på blott omkring 24,000 fots längd, egde denna plan, enligt Styrelsens åsigt, onekligen ett betydligt företräde framför förut upprättade förslag, enligt hvilka fjellstugor och stallar skulle anläggas på fjellet invid föreslagna sommarvägen. Sedan dessutom fråga uppstått och undersökning beslutats rörande väganläggningar, hvarigenom linier från Piteå, Skellefteå och Umeå skulle förenas i Sorsele, derifrån en gemensam vägbyggnad borde verkställas till riksgränsen för att inom Norge fortsättas till Ranen fjord, antoge Styrelsen att den ursprungligen ifrågasatta väganläggningen mellan Piteå vid Bottniska viken och Bodö vid Salten fjord af Vesterhafvet kunde såsom förfallen anses; vid hvilket förhållande och enär vinterväg för kommunikation emellan nyssnämnde två städer ändock borde blifva nyttig och vore behöflig, Styrelsen ansåge skäl vara för handen att, på sätt Kongl. Maj:s Befallningshafvande föreslagit, söka bereda anslag för ändamålets vinnande.

Enligt hvad norska regeringens departement för det inre meddelat, har det för underlättande af samfärdseln vintertiden emellan Saltdalen i Norge och Arjeplog i Sverige från norsk sida vidtagna arbete så framskridit, att vägen i Junkerdalen är farbar samt att en fjellstuga, belägen vid Graddiselfven något öster om dennas förening med Njallewarelfven och omkring en half mil vester om riksröset N:o 232, är färdig och bebodd, erbjudande ett godt logis för resande och stallrum för tio till tolf hästar.

Med anledning häraf, och på grund af hvad Kongl. Maj:ts Befallningshafvande samt Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader i ämnet anført, har Kongl. Maj:t uti ofvanberörde nådiga proposition (intagen under N:o 35 i 1:a samlingen af bihanget till Riksdagens protokoll) föreslagit Riksdagen att, för åvägbringande af ifrågasatta vinterväg från Jäckvik vid sjön Hornavans vestra strand till riksgränsen samt uppförande af fjellstugor och stallar vid Sädva, Arrajokk och Mirkinis, i enlighet med Löjtnanten Cornells förslag, bevilja det erforderliga beloppet 34,650 R:dr samt deraf till utgående under år 1874 anvisa 9,500 R:dr, eller det belopp, som beräknats åtgå för vägens iordningställande från Jäckvik till Arrajokk och uppförande af fjellstugan vid Sädva; hvarjemte Kongl. Maj:t förklarar sig vilja, sedan Riksdagens svar härå ingått, efter vederbörandes hörande, taga i öfvervägande hvad Kongl. Maj:ts Befallningshafvande hemställt i fråga om odlingslägenheters intagande till äng och

höbärande mark vid fjellstugorna samt dessa lägenheters förseende med värd-folk, m. m.

Då, enligt hvad den Kongl. propositionen gifver vid handen, Kongl. Maj:t under den 6 September 1872 förordnat om verkställande af noggranna undersökningar samt uppgörande af plan och kostnadsförslag, angående dels vägens emellan Piteå och Avaviken utsträckning öfver Slagnäs och Bure till Sorsele, dels vägens från Skellefteå öfver Norsjö till Malå fortsättning från sistnämnda ställe till Sorsele, dels ock den från Umeå till Lycksele redan befintliga vägs utsträckning öfver Bastuträsk, dit plan för vägbyggnad finnes uppgjord, och vidare förbi Lomnäs, Nedre Lomfors och Sandsjö till Sandsele och Sorsele, dels äfven ny vägs anläggande från Sorsele genom Vindelelvens dalgång till riksgränsen, har Stats-Utskottet, som anser af vigt att, innan beslut om anläggande af den utaf Kongl. Maj:t nu föreslagna vintervägen fattas, ifrågavarande undersökningar blifva afslutade, för att vinna kännedom om kostnaden för och lämpligheten af en förening utaf väglierna från Piteå, Skellefteå och Umeå i Sorsele, samt en gemensam vägbyggnads utförande från Sorsele till riksgränsen, för att inom Norge fortsättas till Rannen-fjord, funnit sig böra hemställa,

att Kongl. Maj:ts ifrågavarande nådiga proposition icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 10 April 1873.

På Stats-Utskottets vägnar:

ARVID FR:SON POSSE.

Reservationer:

